

(המשך מעמוד 45)

שהתברר, מהתקדמותו של ברן, שמשמעותה המעשית היא עיקורו מראש של כל נסיון התקפה, כבר לא טרח איש להתייחס אליה — ובוודאי לא לחזור עליה. גם הרמטכ"ל עצמו לא חזר על הפסנט, על אף שלא מצאתי כי הבחין והודה בשגיאתו.

תוך

שתי דקות

ב עצם הכתבת המהלכים המערכתיים הספציפיים — שהיו, בכירור, מעסקו הברור והיעודי של אלוף הפיקוד — יש לראות הבעה מוחשית של אי-אמון מצד הרמטכ"ל ביכולתו של גונן. אולי היה אי-האמון תת-הכרתי, אבל המעשה בולט במיוחד על רקע העובדה שאלעזר בא לדרום אבל לא לצפון והכתיב לגונן מה שלא הכתיב לאלוף חופי, למרות שהיטיב להכיר את הצפון מן הדרום ועל אף שהמצב בגולן היה קריטי יותר מבסיני, יתירה מזאת, אלעזר השאיר מראש בידיו את שיקול הדעת הקובע לגבי שתי ההחלטות המערכתיות החשובות ביותר שגונן אמור, או עשוי, היה לקבל גם במהלך המיתקפה — ניצול הצלחות לשם מעבר התעלה והזזת אוגדת שרון ממקומה, לביצוע ההתקפה המערכתית השנייה.

את הצורך בקבלת אישור מוקדם של הרמטכ"ל להזזת שרון ניתן היה להצדיק, רק אם היתה אוגדה זו מהווה כוח מטכ"לי, אשר למרות מיקומה בחזית הדרום, עליה להימצא ככוננות מיידית לתגבר גם חזיתות

זה היה המהלך העקום ביותר של מילחמת יום-הכיפורים - משני הצדדים

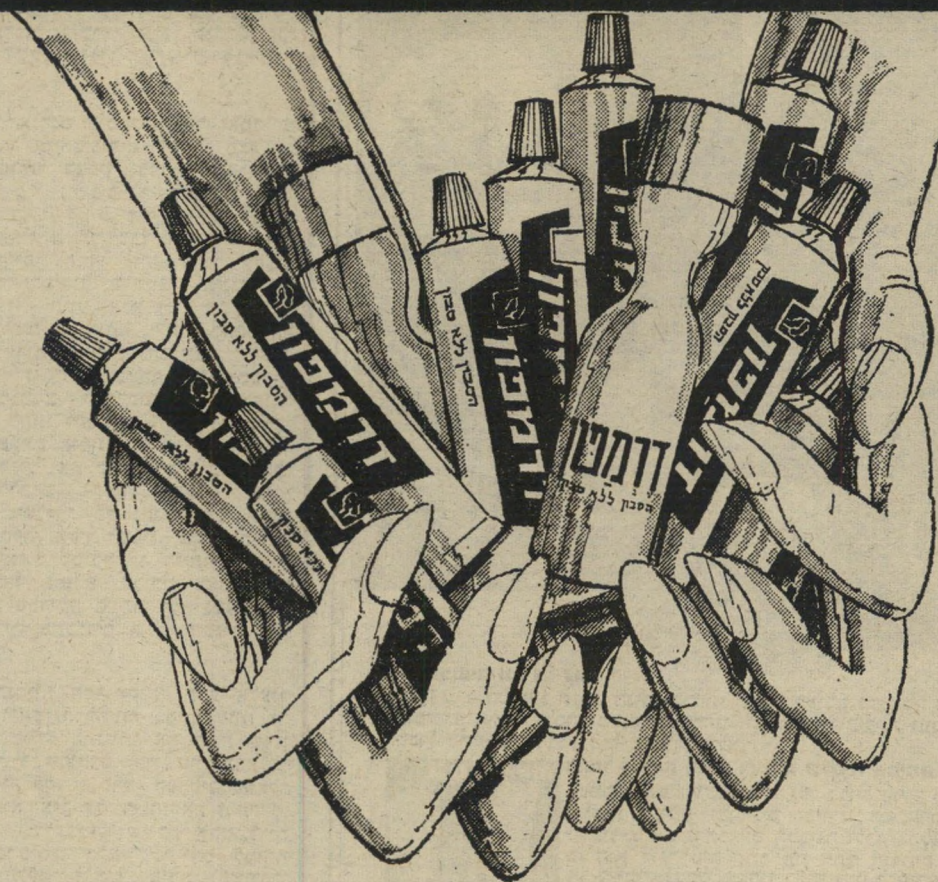
אחרות. כך, למשל, נחשבו בששת הימים שתי חטיבות דרומיות — אחת של טל והשנייה של אברהם יפה — גם עתודה מטכ"לית, ונתונה אפשרות הפעלתן בחזית הירדנית. על כן נצרכו לאישור הרמטכ"ל קודם שהוטלו לקרב בדרום. אך אוגדת שרון לא נחשבה כוח מטכ"לי ואיש לא חשב או שאפשר כי תועבר מחזית סיני לחזית אחרת. כיוון שהשיקולים להפעלת שרון היו כולם מיבצעיים-מערכתיים, יכול היה ורשאי להחליט רק מנהלה המיועדת של המערכה, הוא אלוף הפיקוד.

אלעזר אמנם תיכנן במקום גונן, אבל לא נראה שהתכוון גם לדרת לדרום, כדי לנהל אישית את הלחימה שם. לכן חייב היה להבין מראש, באורח הורדאי ביותר, כי מן "הבור" במטכ"ל, כשהוא הי מדיווחי גונן ומנהל את המילחמה בכללה ואולי אף מבקר בצפון, אם המצב יחייב זאת, לא יהיה בידו בשום פנים ואופן לבחון ולהחליט באופן אינטלגנטי, אם לקבל כל בקשה של גונן להזזת שרון או לדחותה. שוב, לגבי פיקוד הצפון לא ראה אלעזר להטיל כל מיגבלה דומה, למרות שכל מהלך שם היה קריטי בהרבה.

פלישת הרמטכ"ל לתחום סמי כות מפקד פיקוד הדרום נסתיימה כבדיחה גרועה: ב-8.10.73, שעה 10.30 לערך, כהעריכו שהכל כשוי רה וברן הולך ומחפז את ארמיה 2, החליט גונן להניע את שרון דרומה, כדי שימתח מעט מפת הי מיוזמת התיכונן את ארמיה 3. הוא פנה אל הרמטכ"ל — ותוך שתי דקות קיבל, עליידי גנדי, את אי-שרו. וכי אפשר היה אחרת?

בראייה לאחור, חבל שלא החליט אלעזר לבדוק באופן יסודי יותר את המצב בדרום, ואולי אף לקפוץ בשנית לשם. אילו עשה כן, היה מציב שיא בשלילת סמכויות הכפוף פים לו בהפרעתם — אבל מעסיישראל אולי היה נחסך המהלך המיבצעי העקום ביותר של מילחמת יום-הכיפורים, משני צדדיה.

עכשיו כדאי לקנות הרבה דרמפון

1.8.75 - 31.8.75

- דרמפון שפופרת גדולה ~~3.50~~ 2.99 ל"י
- דרמפון שפופרת חסכונית ~~4.10~~ 3.50 ל"י
- דרמפון שפופרת הענק החוסך ~~6.00~~ 5.30 ל"י
- דרמפון בקבוק פלסטי ~~5.70~~ 5.25 ל"י

